

Påskdagen

Psalmer: 146:1-3, Ps 118, 149, 470, 151

Texter: Jes 25:6-9, 1 Kor 15:53-57, Matt 28:1-20

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matt 28:1-20

1 Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, gick Maria Magdalena och den andra Maria för att se på graven.

2 Då blev det en kraftig jordbävning, för en Herrens ängel kom ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den. 3 Hans gestalt var som blixten, och hans kläder var vita som snö. 4 Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda.

5 Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. 6 Han är inte här; han har uppstått som han har sagt! Kom och se platsen där han låg. 7 Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. Nu har jag sagt er det."

8 De skyndade då genast i väg från graven. Med bävan och stor glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar.

9 Plötsligt mötte Jesus dem och hälsade dem. De kom fram och höll om hans fötter och tillbad honom. 10 Då sade Jesus till dem: "Var inte rädda! Gå och säg till mina bröder att de ska gå till Galileen. Där ska de få se mig."

11 Medan de var på väg, kom några ur vaktstyrkan in i staden och berättade för översteprästerna om allt som hade hänt. 12 Dessa samlades med de äldste och beslöt att ge soldaterna en stor summa pengar 13 och sade: "Säg så här: Hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov. 14 Och om ståthållaren får höra det, så ska vi tala med honom och se till att ni inte behöver oroa er." 15 De tog emot pengarna och gjorde som de blivit tillsagda, och detta rykte är spritt bland judarna än i dag.

16 De elva lärjungarna gick till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. 17 När de fick se honom tillbad de honom, men några tvivlade.

18 Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. 19 Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn 20 och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."

Låt oss be!

Käre himmelske Fader, hjälp oss ta till oss ängelns budskap att Jesus har uppstått. Hjälp oss förstå vad det innebär för oss så att vi ser fram emot uppståndelsens dag och låter de dagliga bekymren få sina rätta proportioner - för inget är större än detta att Jesus uppstått för att vi ska uppstå med honom. Amen.

Matteus 28:e kapitel innehåller tre delar. Först kommer ängelns härliga budskap till kvinnorna. Sedan vakststyrkans rapport till judarnas överstepräster och äldste, och så den Uppståndnes befallning och löfte som omfattar alla troende till tidens slut.

Här i världen kan man knappast föreställa sig att ett lyckat uppdrag blir slutfört med personens död. Men när Jesus på korset sa: *Det är fullbordat* så innebar det att han lyckats med sitt uppdrag. Det var ett uppdrag som Gud annonserat från tidernas begynnelse när han lovade att kvinnans avkomma skulle krossa ormens huvud. Väl medvetna om sitt fall och sin förlust förstod våra första föräldrar att det krävdes någon med större kraft än dem för att lyckas med ett sådant uppdrag. Med tiden gjorde de nog också erfarenheten att man började blöda om man blev huggen i hälen. Att det skulle kosta kvinnans avkomma blod att krossa ormens huvud var med i bilden från första början. Allt eftersom uppenbarelsen fortsatte så fick Guds folk under gamla testamentets tid alltmer kunskap om den utlovade. David fick löftet att hjälten skulle födas i hans ätt och äga arvsrätt till hans tron. Men han skulle samtidigt kallas Guds Son och hans kungadöme skulle bli befäst till evig tid. Den som skulle födas i Davids ätt skulle vara en unik kung, en gudomlig person. Vi hörde på långfredagen att David fick veta många detaljer om den utlovade, exempelvis att han i sitt stora lidande skulle bli genomborrat. Hans händer och fötter skulle bli genomborrade och man skulle kasta lott om hans kläder. Vilken kung behandlar man på det viset? Gud uppenbarade också många detaljer för profeten Jesaja. På långfredagen läste vi Jesaja 53 där vi får veta varför det var Herrens vilja att Herrens tjänare skulle lida och dö. Det var för att göra hans liv till ett skuldoffer. Hans uppdrag var att med sitt lidande och sin död ta bort världens synd. Jesu ord på korset "Det är fullbordat" säger oss att han lyckats med sitt uppdrag. När Jesus framträdde offentligt förkunnade Johannes döparen om honom: *Se Guds lamm som tar bort världen synd*. Det uppdraget blev fullbordat på korset.

Efter att Jesus gett upp andan hände ytterligare en sak som hör till hans förnedring och bekräftar hans död. Soldaterna hade order om att krossa de korsfästas ben för att påskynda deras död. Varför de inte krossade Jesu ben berodde troligtvis på att de handlade enligt rutin. När de såg att han var död stack en av soldaterna upp hans sida med ett spjut. Också det var detaljer som var förutsagda långt i förväg. *Detta hände för att Skriften skulle uppfyllas: Inget av hans ben ska krossas. Och ett annat ställe i Skriften säger: De ska se upp till honom som de har genomborrat.* Åter och åter igen

får vi bekräftelse på att Gud råder över historien för att hans ord och löften ska gå i uppfyllelse.

Men sedan blev det slut på förnedringen. Jesus fick en så ärofull begravning som bara var möjligt under de omständigheterna. Klockan 18 inträdde sabbaten. Det blev en kapplöpning med tiden för Josef från Arimatea och Nikodemus att hedra sin Frälsare med en vördnadsfull begravning. Det blev precis så som Jesaja hade förutsagt. Det heter om Josef att han var en rik man och Jesaja hade förutsagt om Herrens lidande tjänare att han skulle vara hos en rik i sin död.

Men det var några andra som också började en kapplöpning med tiden. Det var kvinnorna som följt Jesus från Galileen. Josef och Nikodemus hann inte tvätta och smörja kroppen ordentligt så kvinnorna som såg hur Jesus blev lagd i graven skyndade att skaffa vad som behövdes. De höll sig stilla under sabbaten men tidigt på första veckodagen gav de sig iväg till graven. Där fick de se en tom grav och höra en helt underbar predikan. Den hölls av en skinande ängel: *"Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. 6 Han är inte här, han har uppstått som han har sagt! Kom och se platsen där han låg. 7 Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. Nu har jag sagt er det."*

Den tomma graven och ängelns ord var en bekräftelse på Jesu ord på korset "Det är fullbordat". Jesaja hade förutsagt att Herrens rättfärdige tjänare skulle förklara de många rättfärdiga och bära deras skulder. Jesu uppståndelse bekräftar att just det var nu fullbordat. Så förklarar Paulus det också i Romarbrevet: *Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.* Uttrycket "för...skull" anger orsaken. Orsaken till att Jesus utlämnades var våra synder. Orsaken till att han uppväcktes var vår rättfärdiggörelse. Vår rättfärdiggörelse var fullbordad när Jesus på korset sa "Det är fullbordat". Och som en bekräftelse uppväcktes han från de döda.

Kvinnorna blev strax varse sanningen i ängelns ord. Jesus visade sig för dem. Uppståndelsens faktum bekräftades också av översteprästerna och folkets äldste. De verkade ha tänkt på Jesu förutsägelse om sin uppståndelse på tredje dagen mer än lärjungarna. Jesus hade gett dem Jonas tecken: *För liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.* Han hade också gett dem ett annat tecken: *"Riv ner det här templet, så ska jag resa upp det på tre dagar."* De anade nog att det inte var om Herodes tempel han talade utan om sin kropp. Jesu förutsägelser gnagde och lämnade dem ingen ro. Det blev så så angeläget för dem att få kontroll över vad som skedde vid graven att de gick till Pilatus på sabbaten och begärde en vaktstyrka, fast de

annars inte skulle ha gått någonstans på en sabbat och absolut inte till Pilatus. När sedan vaktstyrkan kom och berättade om ängeln som stigit ner från himlen och med superkrafter rullat bort stenen och satt sig på den så tog de emot budskapet på helt annat sätt än lärjungarna tog emot kvinnornas berättelse. Överstepräster och de äldste behövde inte skynda iväg till graven för att kontrollera uippgifterna. De trodde på vakternas berättelse. Så snart de hörde visste de vad som hänt, just det som de befarat. Han som uppväckte änkans son i Nain, han som uppväckt synagogföreståndarens dotter, han som inför många vittnen från Jerusalem uppväckt Lasarus, han kunde gott ha uppväckt sig själv precis som han hotat med. Jag tror att överstepräster uppfattade hans förutsägelse om uppståndelsen snarare som ett hot än ett löfte. Nu vidtog de åtgärder för att folk inte skulle tro på en sådan nyhet. De mutade vakterna att ge en annan berättelse. .

Jesus visade sig för kvinnorna, och för Maria Magdalena, och för Emmauslärjungarna och samma afton kom han till lärjungarna när de var samlade bakom stängda dörrar av frukan för judarna, och veckan därefter uppenbarade han sig för lärjungarna igen då Thomas var med. Men sedan gick de till det utlysta mötet i Galileén. Det skedde på ett bestämt berg. När Paulus skriver att Jesus visade sig för mer än femhundra bröder på en gång syftar han troligtvis på detta tillfälle. Det skulle förklara varför det står att en del tvivlade när de först såg Jesus. Jesus antog en tjänares gestalt då han blev människa och det var så de sett honom och lärt känna honom. Men nu såg de honom uppstånden. Så hade de inte sett honom förut och det var först när han kom närmare som hans identitet blev klar för dem. Han gav dem en härlig försäkran: "*Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden... Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.*" Det innebär att Jesu löfte omfattar alla kristna generation efter generation till tidens slut. Vi kan vara säkra på att den Uppståndne är med oss alla dagar. Det gör oss trygga vad som än händer. Vår Frälsare som är med oss har all makt i himlen och på jorden och han är uppståndelsen och livet.

Han har gett oss var och en, och oss tillsammans som kyrka, en befallning. Vi blir aldrig sysslolösa och behöver aldrig känna att livet är meningslöst. Det finns ingen högre mening med livet än göra det Jesus befallt: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er.* Hur det skulle gå till lär vi oss sedan med början i Apostlagärningarna. I epistlarna undervisar apostlarna oss om principerna för arbetet. För vår personliga del innebär det att vi själva ska lära oss mer om allt Jesus har sagt så att vi kan dela med oss av den tröst vi får av Gud och ge skäl för vår tro när tillfälle ges. För oss som kyrka och församling innebär det att vi tillsammans ska komplettera varandras gåvor så att en mångfald uppgifter blir utförda. Men kyrkans uppdrag handlar ytterst om att döpa och undervisa om allt Jesus sagt.

Det är vi som döper men det är Gud som handlar i dopet. I dopet upptas vi i en

innerlig gemenskap med Fadern, Sonen och den helige Ande. Den gemenskapen bröts genom syndens inträde i världen, och döden fick makt över alla eftersom alla har syndat. Men Guds lamm tog bort världen synd och gav oss dopet för att åter upprätta gemenskap med Gud. Det är en gemenskap som döden inte kan beröva oss för Jesus är Herre också över döden. I Uppenbarelseboken får vi ta del av en mäktig syn av den Uppståndne och höra honom säga: *"Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet. Amen*

Låt oss be!

Käre Herre Jesus Kristus, din uppståndelse bekräftar att vår synd är sonad och att vi blivit förklarade rättfärdiga inför Gud – låt det ge oss frid i våra hjärtan. Ge oss också glädje i visshet om att du är med oss alla dagar till tidens slut. Gör oss orädda i visshet om att döden inte längre har någon makt över oss – för det är Du som har makt över döden. Amen.